

ציון לשבח:

קנאיצירו אידה (Kenichiro Iida) אוניברסיטת דושישה, קיוטו, יפן, המורה: עדה תגר-כהן

לבחור באור

אור

בשמים

גילוי

דופק

הוד

המילה "אור" הזכירה לי את הזוהר של השמש בחלל החשוך בו בזמן שהשמים כחולים.

כרגיל אי-אפשר להביט אל השמש ישירות כי האור החזק עלול לעוור. על-אף שיכולים לראות אותה, היא נמצאת רק כמו כדור לבן בשמים. לפני עשר שנים בהרצאה על מדעי-הטבע המרצה, אסטרונום, הראה לקהל השומעים את הסרט על תנועת השמש כפי שעובד בתצלום-רנטגן. הסרט תאר תופעה שונה לגמרי בחלל חשוך. כדור פעיל ורועש הסתובב נמרץ בשקט; פני-השמש נראו כמו מאגמה בלוע הר געש. בכל מקרה פה ושם פיצוצים התפרצו, ופרומיננסים סולאריים נפלטו. הוכנעתי על ידי הכוח העצום של תנועת השמש. התנועה נראתה דבר חי. לא, אלה החיים עצמם. תנועת השמש נראתה כמו דופק הלב או נשימת הריאות. הרגשתי

שאני שומע את הקול של הדפיקה "דוק דוק", וחשתי שדופקי הלב שלי ונשימתי

התאימו לשמש. הרגשתי שאני חלקיק קטן של השמש.

חשבתי שהיו והווים כמה אנשים עם חוש חריף ונפלא שירגישו גם הם התאמה לתנועת השמש בלי לראות את הסרט כתצלום-רנטגן. הם לקחו את האמת וכמה מהם נעשו גאונים שגילו את כללי הטבע ומייסדי דת.

המקרה השני, בחודש מאי 2012 היה ליקוי חמה, במיוחד התופעה שמתארת

את השמש כמו טבעת בוערת, אנטומברה, ביפן.

חיכיתי לראות את התופעה מוקדם בבוקר בגן בית הספר. הרבה תלמידים ומורים התאספו וצפו באנטומברה כי בתקשורת-ההמונים שידרו שליקוי החמה יתרחש אחרי 282 שנה. אני עבדתי כמורה בבית-ספר תיכון בזמנו. ביום הזה חל טיול בית-ספר. המורים הקדימו את זמן ההתאספות כדי שהתלמידים יתבוננו בליקוי השמש. לפני השעה שבע הנקוד בשולים של השמש הושחר. ולאט לאט, החלק השחור נפרש ונפוץ ולבסוף טבעת מבריקה הופיעה בשמים אפלים. כמו לפנות-ערב בסתיו כשהאוויר קריר, תוך כדי שהאור נמוג. התלמידים והמורים כולל אני שכחו לדבר ושקט שלט במקום. הטבעת המבריקה הופיעה במשך דקה אחת בלבד. כל האנשים הוקסמו ואיבדו לשונם על ידי פלא הטבע. כשהתופעה התחילה שמעתי קולות מופתעים מתוך התלמידים אבל שקט שלט במקום. גיליתי שבזמן שאנטומברה קרתה האוויר התחלף מקריר לחמים והטבעת נשברה וקרני-השמש הופיעו והאירו את השמים והרגשתי חמים כמו האביב שוב בא.

כאדם מודרני כבר ידעתי שהאנטומברה קרתה כתוצאה טבעית, אבל התרגשתי מכוח הטבע. האדם הקדמון שלא ידע אסטרולוגיה אך הוא הרגיש. השמש נמצאת בערך 1.5 מאה מיליון ק"מ, 8 דקות במהירות האור מכדור הארץ. אף-על-פי שהמרחק הוא גדול, הרגשתי שהאור של השמש הודבק בלחי. באותו זמן זכרתי שראיתי את הסרט הקצר של תנועת השמש לפני עשר שנים. אני משוכנע שיש אנשים שמחוברים תמיד עם הדופק לשמש או לנשימת החלל. החומרים שמרכיבים את השמש, יתר על-כן את היקום מרכיבים את גופי, זאת אומרת אני-עצמי חלקיק של היקום. אני-עצמי הוא היקום עצמו.

לסיום

מה זה "אור"? מילון אחד מגדיר ש"אור" הוא "אנרגיה של קרינה, שמגרה את חוש-הראיה ומאפשרת לעין לראות את הגוף שממנו היא יוצאת". אני רוצה להוסיף להגדרה שהוא "רמז של רחמים והתאמה".

כביטוי "יהי אור ויהי-אור" במשך יצירת היקום נבראו שביל החלב ומערכת השמש, אנרגיה של האור מהשמש נתנה על כדור-הארץ. האור מוקרן באופן חד-צדדי, כמו רחמי אם, חיים יופיעו בכדור-הארץ ועכשיו אנושות חיה. כל הדברים בחלל הם אחים ואחות, אין נמצא אויב, כל דבר מרכיב את העולם ואת הקיום בהתאמה. פגיעה במישהו או משהו היא פגיעה עצמית. כמו קשת בשמים ברית בין כל-נפש חיה, אור ייתכן שהוא הרמז שמזכיר לנו את הרחמים.